

Kisújszállás, 1913. augusztus 16. – Dunakeszi, 2009. január 1.

Kisparaszti gazdálkodó családban született. 1920-tól Battonyán, majd 1922-től Dévaványán járt elemi iskolába. 1933-ban érettségizett szülővárosa református gimnáziumában. Beiratkozott a debreceni Gróf Tisza István Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karára, 1938-ban történelem–földrajz–latin szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1937-ben alapító tagja volt a Márciusi Front debreceni csoportjának. 1940-től 1957-ig a hódmezővásárhelyi református Bethlen Gábor Gimnázium tanára volt; 1950-ben nevezték ki igazgatóvá. 1945-ben belépett a Nemzeti Parasztpártba, tagja lett a városi és megyei testületeknek, 1948. április 5-étől a párt országos vezetőségébe is beválasztották. 1947 és 1949 között szegedi főispán volt. 1954-től a Hazafias Népfront hódmezővásárhelyi elnöke volt. 1956. október végén megválasztották a városi Nemzeti Bizottság elnökének. 1956. november 1-jén a Nemzeti Parasztpárt helyi csoportját is újjászervezték, ugyanekkor mondott le a nemzeti bizottság elnöki tisztéről. 1957. január végén letartóztatták, előbb Kistarcsára, majd Tökölre internálták. 1958-ban a szegedi Népbíróóság 6 év börtönbüntetésre ítélte. Előbb a szegedi Csillagbörtönben, majd Vácott raboskodott. 1960. évi szabadulása után az Agrártudományi Kutató Intézet külső munkatársa volt, majd 1981-ig a Hídépítő Vállalat raktárvezetője Makón, majd Szegeden. 1982-ben nyugdíjazták.